

naves semel ingressæ, nullo vento retroagi possint, neque verò unquam tantum ibi ventum esse, ut molæ frumentariæ circumgenda sufficiat. Sed hæc Luciani veris narrationibus non absona videntur, quando qui loca in quibus Euripi illi esse dicuntur lustrarunt, Euripos nullos invenerunt: scilicet Hollandi, qui usque ad 81 Lat. gr. apertum mare invenerunt.

Cæterum de Hyperboreorum habitatione expedit audire Iulium Scaligerum exercitatione xxxvii. de navigatione ex mari Hyperboreo Sinam versus ita scribentem: *An verò per id mare possit ad Sinas institui navigatio, alia aliis adducta sunt in utramque partem argumenta, varièque ad sensum est. Nostra tamen hæc sunt.* A Divina fluvii ostiis unde cursum auspicantur, legendum esse volunt totum illum tractum, qui universam ambit Scythiam ad ejus Orientalem usque angulum: in cujus flexu, Septentrionem aut Aquilonem cum Favoniis commutandum. Quà de re qui verba faciunt, illius & maris & ventorum & ora naturam minus exploratam habere, certum est. Adeo namquerari sunt Zephyri & Subsolani, ut penè sint ignoti. Aquilonum frequentia tanta, ut illius imperium cæli quasi legitimum à naturâ commissum esse videatur. Vada infinita, caca, limosa. Hyeme quæ decem semper menses, quasi pavimento solidata maris superficies. Æstate perpetua caligo, quæ pomeridianis horis unâ & alterâ vix discussa, mox redintegratur. Tum vero majus à glacie periculum, cujus immensa crûstæ fluitantes, mobilium Insularum inter se concursantium speciem præbent. Certè nuperis Batavorum navigationibus Anno MDxciv & sequentibus duobus in hæc loca institutis, spes facta est, posse ex mari Hyperboreo ad Orientales Orbis oras navibus perveniri, sed difficulter admodum propter glaciem & hybernâ nocte. Gulielmus Barendsonius negabat per Fretum Naffovicû ad Sinas institui navigationem posse, non solum ob glaciem, sed præcipuè quòd ex variis observationibus comperit, non mare illud sed sinum duntaxat esse, in primis ex eo quòd nullum fluxum & refluxum invenerit. Verùm spes illi magna fuit per Borealissimam Novæ Zemblæ partem dictam navigationem, perfici posse. Cæterum cum indies novæ navigationes illac ad Sinas instituantur, tandem experientiâ discetur, utrum id perfici possit, nec ne. Constat autem naves nostras ad gradum usque 81. prævectas, & etiamnum mare apertum invenisse: post verò ad grad. 76. glaciei crûstis ingentibus ac nocte ingruente impeditas fuisse, ne ulterius progredi possent. Destituit vectores Sol 4. Novemb. Anno MDxcvi: visus iterum 24. Januarii anno sequenti: quo toto tempore in novâ Zemblâ tuguriolo à se exstructo latitarunt, usque ad 14. Junii, fortissimi Argonautæ. Sic enim jure eos appellare liceat. Nam quamvis valde celebrata sit à veteribus Argonautarum navigatio: si tamen cum istâ conferatur, ludus censebitur. Quis enim, ante hos Hollandos, per 13. mensium spatium, ab omni hominum consortio segregatus, rerum omnium inopiâ pressus, rigidissimo cælo intensissimum gelu pertulit, sub Poli Arctici 76. graduum altitudine in vastâ solitudine ædes fabricavit in quas se reciperet, ut ab aëris inclementiâ se tueretur, in illis ipsis identidem altissimâ nive sepultus, ac totis fere decem mensibus inclusus? Taceo quæ in reditu, navem deferere coacti ac scaphâ non testâ vecti, acerba pertulerunt. Taceo feroces, truculentos & ingentis magnitudinis Vrsos, atque belluas marinas, cum quibus sæpenumerò fuit dimicandum. Quas tamen ærumnas omnes, labores & admirandas difficultates, forti magnòque animo, non sine benignâ Divini Numinis protectione & favore superarunt.